

# НАШЕ



# ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 5-й  
Газета виходить  
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 6 (240)

Субота, 5 лютого 1972 р.

Ціна 2 коп.

## РАХУНОК КАРБОВАНЦЮ

Громадський огляд використаня резервів виробництва і посилення режиму економії для вінницьких трикотажників став своєрідним екзаменом їхнього уміння економити, навчив господарників вести рахунок карбованцю.

Треба сказати, що цей екзамени витримали. При підведенні у травні минулого року попередніх підсумків огляду Вінницьке УВП вийшло на перше місце серед підприємств Товариства, зекономивши за порівняно невеликий час понад 29 тисяч карбованців.

Чим пояснюється успіх колективу? Насамперед, проведеною на підприємстві організаторською роботою і великою свідомістю в цій справі робітників і службовців. Наприклад, норми витрати основних і допоміжних матеріалів на УВП переглянуті з ініціативи самих робітників, які не хотіли і не могли миритися з тим, що цінна сировина йшла у відходи. Те, що раніше декому здавалось дрібницею, яка не заслуговувала уваги, обернулось у велику справу. Лише пражі за період огляду на підприємстві зекономлено 940 кілограмів, а полотна 7 тисяч кілограмів. За цей же період збережено 220 кілограмів дорогих хімічних барвників.

Характерно, що огляд став для колективу стимулом покращення всієї роботи підприємства. Найдеві резерви виробництва і заходи по їх впровадженню дозволили колективу при тих же виробничих потужностях і з тією ж кількістю робітників збільшити у 1971 році випуск продукції на 6,1 процента проти 1970 року.

Широко розгорнуте соціалістичне змагання за дострокове виконання плану дев'ятої п'ятирічки. Бригада швей, яку очолює Н. Нагорна, працює зараз з рахунок квітня 1972 року, а закрійна дільниця, де начальником комуніст

І. Горбатий, працює уже в рахунок травня. З великим випередженням графіка працює колектив фарбувальної дільниці, який здає продукцію в рахунок червня.

Проведення огляду розв'язало творчу ініціативу робітників, інженерно-технічних працівників та службовців. За пропозицією раціоналізаторів підприємства на фарбувальній дільниці механізовано завантаження і вивантаження полотна в центрифуги. Це нововведення не тільки усунуло важку фізичну працю, але й дозволило вивільнити багато робочого часу.

Хороше слово треба сказати про бригадира закрійної дільниці Т. Рильську, яка на підприємстві працює уже багато років. Раніше підпарка полотна на каландрі для стабілізації його ширини займала багато часу, бо метод заправки кінців рулонів полотна у каландр мав істотні недоліки. За порадою Т. Рильської до каландра був зроблений пристрій, який прискорив і полегшив заправку полотна. Різка — на цілих 10 процентів — зросла продуктивність праці на цій операції, а економічний ефект становив 6500 карбованців на рік. Крім того, це нововведення повністю виключило можливість травматизму при роботі на каландрі.

Вузким місцем раніше була доставка полотна до центрифуг. Вихід був знайдений надзвичайно простий: раціоналізатори сконструювали легеньку зручну тележку для перевезення полотна і це підвищило продуктивність праці зразу на 12 процентів, полегшивши працю фарбувальників.

Впровадження у виробництво планів НОП стало на підприємстві звичайною справою, лише у минулому році впроваджено 8 заходів із чотирьох запланованих, в цілому робота НОП дала підпри-

емству економію понад 9 тисяч карбованців.

У практику ввійшло систематичне проведення планово-переджувальних ремонтів обладнання. Тепер наладчики не чекають поки щось десь поламається. Перевірка стану обладнання і планово-переджувальний ремонт продовжили строки служби машин і запобігли їх простоям. Встановлена нова горизонтально-виротна машина значно полегшила працю робітників і дала за рік біля трьох тисяч карбованців економії.

На підприємстві впроваджено обслуговування одним робітником декількох верстатів. На в'язальній дільниці робітниця Борещька, Гулімовська, Влашкевич, Мерзюк обслуговують по дві різальні машини. Випуск продукції збільшився на 80—90 процентів.

На підприємстві багато уваги приділяється підвищенню якості продукції, освоєнню нових виробів. Тільки підвищення сортності виробів на 3,3 процента проти плану дало додатково 6 тисяч карбованців економії.

У загальну справу вніс і свій невеликий доробок цех ширпотребу, де із відходів полотна шиють дитячі рукавички, труси.

Усього за період огляду на підприємстві зекономлено сировини, матеріалів та електроенергії майже на 58 тисяч карбованців.

Проте було б помилкою стверджувати, що підприємство вже вичерпало свої можливості в пошуках нових резервів. На засіданні, яке обговорювало підсумки огляду, було вказано, що такі можливості ще є. Одна із них — скорочення кількості бригад з невеликою кількістю людей, укрупнення бригад. Звичайно, на підприємстві є й інші шляхи посилення режиму економії і справа честі кожного робітника підприємства знайти і впровадити ці резерви.

М. НИРОВ.

## ВІРНИМ КУРСОМ

### Збори партійного активу

Плодотворним був для радянських людей минулий рік. Значні успіхи, досягнуті в усіх галузях економічного, соціального і політичного розвитку країни, — яскраве свідчення правильності курсу, виробленого XXIV з'їздом КПРС.

Перші підсумки виконання рішень з'їзду підбив листопадовий (1971 р.) Пленум ЦК КПРС, який накреслив чітку програму боротьби за дальший розвиток нашої великої Батьківщини, за збереження і зміцнення миру в усьому світі.

Разом з Комуністичною партією, усім радянським народом комуністи, трудящі республіки палко схвалюють і одноставно підтримують рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС, сприймають їх як бойовий заклик партії достроково виконати завдання п'ятирічки, внести гідний вклад у створення матеріально-технічної бази комунізму.

На високому ідейно-політичному рівні, при високій активності комуністів пройшло обговорення рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС на зборах активу міських і районних партійних організацій республіки.

З доповідями виступили члени і кандидати в члени ЦК КПРС, ЦК КП України, члени Ревізійної комісії КПРС і КП України, секретарі обкомів, міськомів, райкомів партії, керівники радянських і господарських організацій.

У доповідях і виступах підкреслювалось, що рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС спрямовані на дальший розвиток економіки і культури, підвищення добробуту народу, зміцнення міжнародної безпеки. Промовці відзначили, що в обставині високого політичного і виробничого піднесення мільйони трудівників міст і сіл готують гідну зустріч 50-річчю утворення Радянського Союзу. На

честь цієї знаменної дати ширяться змагання за підвищення ефективності виробництва, дострокове виконання завдань нинішнього року. В своїх виступах учасники зборів говорили про загальну підтримку трудящими зовнішньої політики нашої партії, миролюбну суть якої ще раз підтвердили поїздки Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, Голови Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорного і Голови Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіна до ряду країн Європи, Азії, Африки і Америки.

Комуністи вказували на необхідність поліпшувати партійне керівництво господарським будівництвом, вдосконалювати форми й методи політичної та організаторської роботи в масах, підвищувати бойовитість первинних партійних організацій, виховувати всіх трудящих в дусі високої відповідальності за доручену справу, посилювати контроль за виконанням державних планів і соціалістичних зобов'язань.

В одноставно прийнятих резолюціях збори партійного активу повністю схвалили політичну лінію і практичну діяльність ЦК КПРС, його Політбюро по втіленню в життя історичних рішень XXIV з'їзду партії.

Збори активу міських і районних партійних організацій, як і збори первинних партійних організацій, що проходять нині повсюдно, демонструють монолітну згуртованість Комуністичної партії України навколо лєнінського Центрального Комітету, виявляють готовність комуністів, усіх трудящих республіки здійснити грандіозну програму комуністичного будівництва в нашій країні, внести вагомий вклад у боротьбу за зміцнення миру на землі.

(ПАТАУ).

## У ДЕРЖАВНОМУ КОМІТЕТІ ЦІН РАДИ МІНІСТРІВ СРСР І МІНІСТЕРСТВІ ТОРГІВЛІ СРСР

За дорученням Ради Міністрів СРСР Державний комітет цін Ради Міністрів СРСР і Міністерство торгівлі СРСР знизили з 1 лютого 1972 р. державні роздрібні ціни:

На телевізори з чорно-білим зображенням з кінескопами по діагоналі:

59 см	— на 20 процентів
61 см	— на 15 процентів
65 см	— на 8 процентів

На телевізори з кольоровим зображенням у середньому

— на 24 проценти

На кінескопи до зазначених телевізорів у середньому

— на 18 процентів

**XXIV з'їзд КПРС визначив перспективу, накреслив завдання дальшого просування радянського суспільства по шляху до комунізму. Важливий етап на цьому шляху — дев'ятої п'ятирічки. Як відзначалось на з'їзді, велике місце в діяльності партії за звітний період займали даліше розгортання всіх форм ідеологічної роботи, політичне виховання мас і підвищення культурного рівня народу. І це закономірно. Велику справу — будівництва комунізму, говорив товариш Л. І. Брежнєв, неможливо рухати вперед без всебічного розвитку самої людини. Без високого рівня культури, освіти, суспільної свідомості, внутрішньої зрілості людей комунізм неможливий, як неможливий він і без відповідної матеріально-технічної бази.**

Культура в широкому розумінні слова включає досягнення людства в усіх сферах діяльності — у виробництві, громадському і духовному житті, а також форми, методи використання цих досяг-

## Соціалізм і культура нероздільні

вень в суспільній діяльності і особистій практиці. Культура — це не мертвий капітал, а велика суспільна сила прогресу, яка розширює кругозір людей, збагачує їх духовний світ, свідомість і почуття, робить їхнє життя повнішим. Вона озброює людину в її діяльності, веде її вперед, піднімає на нові звершення.

Культура має історичний характер, а в класовому суспільстві і класовий характер. У капіталістичному суспільстві, наприклад, е культура буржуазна і е культура пролетарська, — дві культури з протилежними цілями і суспільним змістом. Експлуататорські класи, володіючи матеріальними умовами виробництва і життя, маючи політичну владу, монополізували і культурні блага, тримали і тримають там де вони панують, маси трудящих у духовних злиднях.

Марксизм-ленінізм бачить основу суспільного життя, в тому числі й культури, в матеріальному виробництві, продуктивних силах, на базі яких розвивається духовне життя суспільства. Але останнє — не пасивний їх продукт. Ці дві сфери суспільної діяльності перебувають в органічному зв'язку і взаємодії. Слід брати до ува-

ги, що культура має і відносну самостійність. Прогресивні культурні цінності, наприклад, переходять з однієї суспільної формації в іншу. Радянські люди цінять досягнення науки і техніки, живопису, музики, архітектури, створені працею і генієм народу в умовах попередніх суспільних формацій.

Перемога соціалістичної революції в нашій країні створила необхідні передумови, щоб покінчити із спадщиною минулого, відкрити трудящим доступ до багатств культури, для чого потрібен був певний час. У Республіці Рад, писав Ленін у березні 1922 року, вже були економічні й політичні умови для побудови фундаменту соціалістичної економіки, але відчувалась нестача культурних сил. «Головне, чого нам не вистачає, — культурності, вміння управляти... Справа «тільки» в культурних силах пролетаріату і його авангарду» (Твори, т. 33, стор. 214).

Тепер у нашій країні побудовано розвинуте соціалістичне суспільство, давно ліквідовано матеріальні злидні і культурна відсталість. Радянський народ практично розв'язує завдання побудови

комунізму. Досягнення великої мети зв'язане не тільки з величезним зростанням матеріального виробництва і вдосконаленням виробничих відносин, а й з культурним зростанням і всебічним розвитком радянських людей. Створення матеріально-технічної бази комунізму з широким використанням досягнень науково-технічної революції вимагає високої кваліфікації і культури всіх працівників.

Неодмінною передумовою розвитку сучасного виробництва, ефективного використання нової техніки е висока загальноосвітня і технічна підготовка робітників. Робітники використовують і створюють машини високої точності, мають справу з хімічними процесами, лічильно-обчислювальними машинами, електронікою. Від них тепер вимагається знання математики, основ фізики, хімії та інших наук, середня загальна і технічна освіта, висока кваліфікація і культура праці. Функції робітника в багатьох виробництвах вже тепер виконують середній технічний персонал та інженери. Ця тенденція в розвитку нашої промисловості свідчить про дедалі більше зближення праці робітника з працею

техніка й інженера. Той самий процес відбувається і в сільському господарстві.

Висока загальноосвітня підготовка трудящих, зокрема молоді, потрібна і для зміцнення оборони нашої Батьківщини.

XXIV з'їзд партії в Директивах на нову п'ятирічку передбачив ряд важливих заходів дальшого піднесення культури радянського народу і його матеріального забезпечення. В нашій країні завершується запровадження загальної десятирічної освіти молоді. Буде підготовлено дев'ять мільйонів спеціалістів з вищою і спеціальною середньою освітою. При цьому особлива увага приділяється підготовці спеціалістів з нових і перспективних напрямів науки, виробництва та сфери обслуговування. Професійно-технічні учебні заклади підготовлять не менш як дев'ять мільйонів кваліфікованих робітників, з них сотні тисяч щороку діставатимуть одночасно і середню освіту. Піднесення освіти і кваліфікації робітників та колгоспників справить великий вплив на підвищення продуктивності праці, прискорить зростання

Закінчення див. на 2 стор.

Відбулися звітно-виборні збори первинної організації УТОГ Артемівського підприємства. Із доповіддю про роботу первинної організації за звітний період виступив голова первинної організації УТОГ Г. Жеребцов.

Доповідач відзначив, що у звітному періоді проведена значна робота колективом підприємства по виконанню завдань восьмої п'ятирічки. Лише понад план швейники виготовили продукції на 1 мільйон 100 тисяч карбованців. Артемівське підприємство успішно завершило і перший рік нової п'ятирічки: двічі у минулому році колективу УВП присуджувався перехідний Червоний Прапор обласного відділу УТОГ.

Праця трудівників підприємства високо оцінена — 27 членів УТОГ нагороджені ленинською ювілейною медаллю, сім чоловік нагороджені значком «Відмінник соціалістичного змагання Української РСР», понад 100 чоловік нагороджені грамотами ЦП УТОГ та обласного відділу УТОГ. За багаторічну працю на підприємстві орденом Трудового Червоного Прапора нагороджена директор підприємства Г. О. Бондаренко.

Особливу увагу в доповіді було приділено питанню організації соціалістичного змагання, рухові за комуністичну працю на УВП.

Сьогодні на підприємстві працює 245 членів УТОГ, із них 215 — ударники комуністичної праці.

Виконуючи Постанову ЦК КПРС «Про поліпшення економічної освіти трудящих» на УВП працює школа комуністичної праці, в якій навчається 25 чоловік. В центрі уваги первинної організації у звітному періоді стояли питання ідейно-політичної, культурно-освітньої роботи, питання підвищення загально-освітнього рівня членів УТОГ. За останніх два роки в групу виробничого навчання прийнято біля 30 випускників шкіл-інтернатів області. Після закінчення навчальної програми хорошо зарекомендували себе на роботі колишні учениці Л. Грахова, Г. Кнопонихіна, С. М'ясникова, які виробничі завдання виконують на 120—123 проценти.

Постійно, із року в рік, підвищують свій загально-освітній рівень робітники Артемівського УВП. Так, у звітному періоді у вечірній школі робітничої молоді навчалось біля 120 чоловік, в тому числі заочно — біля 30 чоловік.

Доповідач не обминув і питання побутового обслуговування членів УТОГ. У звітному періоді 22 сім'ї одержали нові квартири і поліпшили свої житлові умови, за цей час оздоровлено 800 чоловік. Йшло далі висування чле-

нів УТОГ на посади з більшим обсягом роботи.

Багато актуальних питань вирішувалися разом з адміністрацією, первинною партійною організацією та місцевим комітетом.

— Успіхи, — говорить доповідач, — це справа уже пройдена, вирішена. — Нам потрібно тепер мобілізувати всі свої зусилля на питання, які ще потрібно вирішувати.

І саме в цьому плані побудували свої виступи робітники УВП: пакувальник, комуніст Р. Компанієць, швеї В. Писана, А. Кнороз, бригадир механіків В. Шиман, інженер по НОП Ю. Мешков та інші. У виступах підкреслювалась необхідність дальшого посилення виховної роботи, виховання почуття колективізму, взаємодопомоги і високої відповідальності за доручену справу.

Виступаючи вказували на недоліки в роботі і, зокрема, на необхідність покращити роботу ради гуртожитку, оперативнішої організації екскурсій.

4 січня колектив взяв нові соціалістичні зобов'язання на 1972 рік. І в доповіді, і у виступах наголошувалося на те, щоб широко розгорнути соціалістичне змагання по достроковому виконанню завдань другого року п'ятирічки, гідно зустріти 50-річчя з дня утворення Союзу РСР.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.



На трудову вахту в честь 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік став виробничник Кіровоградського УВП Микола Юрасов. Ударник комуністичної праці штампує деталі до молочних корзинок і вже працює в рахунок травня цього року.  
Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

## ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих та президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств відзначили, що колективи трудівників учбово-виробничих підприємств Товариства, широко розгорнувши соціалістичне змагання за краще використання виробничих потужностей і підвищення продуктивності праці, за посилення режиму економії та підвищення ефективності виробництва, виконали план четвертого кварталу 1971 року за обсягом реалізації продукції на 105,2 процента і реалізували понад план продукції на 1279 тисяч карбованців. Успішно виконано також план по всіх техніко-економічних показниках.

Розглянувши підсумки соціалістичного змагання учбово-виробничих підприємств Товариства за четвертий квартал 1971 року, президія ЦП УТОГ і президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств постановили:

**ПЕРШЕ** місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи IV кварталу 1971 року присудити колективу **УЖГОРОДСЬКОГО УВП-2** з врученням **ПЕРЕХІДНОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА МІНІСТЕРСТВА СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УРСР І УКРАЇНСЬКОЇ РАДИ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК ТА ПЕРШОЇ ГРОШОВОЇ ПРЕМІЇ.**

**ДРУГЕ** місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи за IV квартал 1971 року і **ДРУГУ** грошову премію — колективу **ДОНЕЦЬКОГО УВП.**

**ТРЕТЄ** місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи IV кварталу 1971 року і **ТРЕТЮ** грошову премію — колективу **ЛЬВІВСЬКОГО УВП-2.**

За високі показники роботи у IV кварталі 1971 року відзначено добру роботу колективів **ПОЛТАВСЬКОГО УВП-1, УЖГОРОДСЬКОГО УВП-1 ТА ЄНАКІЄВСЬКОГО УЧОВО-ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА.**

Президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств і президія Центрального правління Українського товариства глухих закликали всіх робітників, інженерно-технічних працівників та службовців учбово-виробничих підприємств Товариства ще ширше розгорнути соціалістичне змагання, мобілізувати всі наявні резерви і можливості на успішне виконання завдань другого року дев'ятої п'ятирічки.

## Важливість політінформації

ва та інші.

Цікаво будують свої виступи на економічні теми старший економіст УВП Л. Чацькіс, економіст І. Шапіро. Вони завжди свої виступи поєднують із конкретними прикладами роботи цехів і дільниць нашого підприємства. Особлива увага приділяється патріотичному вихованню членів УТОГ. До

50-річчя утворення Союзу РСР намічено прочитати цикл політінформацій, присвячених дружбі братніх республік.

Ведеться робота по дальшому удосконаленню теоретичної і методичної підготовки політінформаторів з економічних та атеїстичних питань.

Л. БАРАШ.



Щоб не відстати від вимог сучасності у виготовленні кращих, зручніших меблів для населення, на Черкаському УВП з цього питання постійно виступають перед виробничниками інженерно-технічні працівники підприємства.

На фото: інженер по якості Г. Пирогов про водить у бригаді комуністичної праці, якою керує М. Босенко, чергову бесіду про впровадження у виробництво передових методів і прийомів праці.

## У тісному зв'язку

Економічна підготовка трудящих — одна з важливих умов зростання їх ініціативи в комуністичному будівництві, у здійсненні накреслень партії. Про це йде мова і в Постанові ЦК КПРС «Про поліпшення економічного навчання трудящих».

Враховуючи ці вимоги, на Дніпродзержинському учбово-виробничому підприємстві велику увагу приділяють економічній освіті трудівників. На підприємстві діють два гуртки: школа основ економічних знань і школа комуністичної праці.

У першому з них навчаються інженерно-технічні працівники та службовці підприємства. За останній час слухачі цього гуртка вже вивчили такі теми: «Всебічний ріст продуктивності праці — важливе економічне завдання», «Якість продукції і культура виробництва», «Режим економії і використання техніки» та інші.

У школі комуністичної праці, що була створена в листопаді минулого року, для рядових робітників вже проведено три лекторських заняття на теми: «Вдосконалення системи планування й економічного стимулювання», «Продуктивність праці та шляхи її підвищення» й інші.

Щоб берегти кожен хвилину робочого часу, максимально використовувати обладнання, ощадливо витрачати матеріали та електроенергію, кожному трудівникові необхідно навчитися практично аналізувати свій робочий день, шукати нових можливостей для вдосконалення організації праці. Мінімум таких знань робітники здобудуть у школі комуністичної праці. Кожне з занять я прагну тісно пов'язати з життям учбово-виробничого підприємства. Після лекції проводимо практичні заняття в цеху, розглядаємо передові методи роботи наших трудівників.

Так, на одному з останніх занять школи комуністичної праці ми вивчили передовий досвід роботи волочильників, зокрема, П. В. Цекота, що працює на багатократному волочильному стані.

Якщо раніше намотування проволки здійснювалося на барабан і бухту вагою 80—90 кілограмів, то після того, як П. В. Цекот освоїв її намотування на шпулі вагою до 300 кілограмів, це дало можливість підвищити продуктивність волочильних станів в три рази. Тепер П. В. Цекот протягує за зміну на півтори тонни проволки більше, ніж раніше. А процент виконання норм його виробітку за зміну зріс до 170—180 процентів.

Р. ХИЖНИЧЕНКО,  
інженер-економіст Дніпродзержинського УВП, керівник школи комуністичної праці.

Розуміючи важливість і складність роботи політінформаторів, партбюро Львівського УВП-2 дбає про підвищення якості та ідейного рівня їх виступів перед робітничою аудиторією. Особлива увага приділяється роз'ясненню матеріалів XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС, питанням поточної політики нашої партії, економіки та атеїзму.

Відповідно до плану культурно-масової та політико-виховної роботи визначається день проведення політінформацій у колективі. Перед робітниками часто виступають комуністи С. Мурін, Л. Гробер, комсомольці Л. Гармодей, Р. Ждано-

народного господарства і створення матеріально-технічної бази комунізму.

Комунізм створюється працею людей, які ясно усвідомлюють шляхи й засоби до великої мети, беруть активну участь у виробничстві і суспільно-політичному житті, змагаються в творчій праці. Тому центральним завданням ідейно-виховної роботи партійних організацій, як вказав XXIV з'їзд партії, є пропаганда ідей марксизму-ленінізму, формування у широких мас трудящих комуністичного світогляду, непримиренності до буржуазної і ревізійоністської ідеології, додержання тру-

## Соціалізм і культура нероздільні

Початок див. на 1 стор.

дями норм комуністичної моралі. Комуністичне ставлення до праці і соціалістичної власності, сумлінне виконання своїх трудових і громадянських обов'язків, свого суспільного обов'язку перед Батьківщиною та інші норми нової моралі дедалі більше ставатимуть моральною потребою кожної радянської людини, нормою її поведінки.

Важливе місце в піднесенні культури народу займають радянська література і мистецтво. Їх роль у створенні духовних цінностей нашого суспільства зростає рік у рік.

Соціалізм відкриває широкі можливості для прилучення народних мас до досягнень культу-

ри, породжує у них нові культурні потреби, забезпечує умови для активної участі самих мас у створенні її цінностей. Наочний доказ цього — розквіт національної культури у нашій країні — соціалістичних змістом і національних формою.

Розробивши широку програму підвищення матеріального і культурного рівня життя народу, XXIV з'їзд підніс на новий рівень всю діяльність партії, спрямовану на виконання поставленого В. І. Леніним завдання — забезпечення повного добробуту і всебічного розвитку всіх членів суспільства.

П. ЧЕРЕМНИХ,  
професор.

# У ШКОЛІ НА ВІТРЯНИХ ГОРАХ

В ЕЦІР був ще далеко, але метелиця ставала все гущішою, все похмурішим робилось небо, і від того години бігли, здавалось, швидше, ніж звичайно. Коротшими вони були ще й тому, що ось-ось мав початися святковий вечір, а гостей все не було. Організатори його — учні, вчителі і вихователі Київської спеціалізованої школи-інтернату № 6 для глухих дітей — хвилювались. І не безпідставно. Такий вечір у школі на Вітряних горах організувався вперше.

В гості мали прийти 60—70 випускників цієї школи різних років, починаючи з випуску 1947 року. Тепер вони вже — передовики виробництва, ударники комуністичної праці. Мали прийти й колишні вчителі, вихователі школи — тепер пенсіонери.

Йдуть останні приготування до вечора.

Актовий зал школи — велике й світле приміщення. Тут учасники художньої самодіяльності перед виходом на сцену «шліфують» свої номери...

В навчальних класах, в спальному корпусі, в дошкільному відділенні школи — скрізь хвилювання. Те, що, можливо, не так кидалось у вічі і учням, і їх наставникам у звичайні будні, тепер не могло бути не поміченим ними (який господар не хоче, щоб гостю у нього було якомога приємніше?)...

Наближалась сьома година вечора, на яку було призначено початок зустрічі учнів з випускниками і ветеранами школи. Найстаріші вчителі і вихователі зібрались у фойє, щоб першими зустріти і своїх колишніх учнів, і колег, з якими колись разом працювали. Дивлюсь на них, а перед очима постає образ моєї першої вчительки. Очі її блищать. На вустах тепла, доброзичлива посмішка. Один погляд на зачіску. Вона, як завжди, проста, але вже не така — сивина вже покрила скроні... Бачу руки. Вони чомусь тремтять. Я не бачив ще їх такими.

І ось — міцні обійми. Це впізна-

ли один одного вчитель малювання і креслення Юрій Данилович Заїка, який працює в школі ще з 1947 року, і випускник першого післявоєнного випуску Анатолій Петрович Рибальченко — нині начальник цеху Київського дослідного підприємства.

Гостей стає все більше. Всі вони миттю пізнають своїх колишніх наставників, тепло вітаються з ними, знайомляться з тими, хто продовжує справу ветеранів-вчителів, що пішли на заслужений відпочинок. Серед тих, хто продовжує свою благородну справу, — Нінель Федорівна Феріна, Клавдія Павлівна Іщенко, Ніна Михайлівна Вишневецька, Інна Євгенівна Пашутинська... З'являються й найстаріші вчителі — нині вже пенсіонери. Це — Роза Озільвна Овдієнко, яка віддала цій школі 40 років життя й Ісак Мусійович Юфа, який 25 років вчив молодь столярній справі. Кожен колишній учень, вітаючись з ними, щиро дякує за одержані знання і бажає ветеранам міцного здоров'я й довгих років життя.

Найперше, що кидається гостям у вічі, — це сама школа. Багато хто з колишніх учнів нові корпуси її (на Вітряних горах) відвідує вперше.

— Не школа, а справжній палац. Нам би в свій час таку школу! — не без гордості говорять випускники після першого знайомства з навчальними класами, спальним корпусом, з дошкільним відділенням школи.

Та ось розпочалась урочиста частина вечора, і перші враження про школу доповнюються новими, більш значущими.

З короткої промови директора школи Кузьми Олексійовича Шкуренка гості дізнались про те, що зараз на утримання й навчання кожної дитини школа витрачає щороку в середньому 1500 карбованців. І в ній виховується 350 ді-

тей, починаючи з дво-трирічного віку. Більшість з них закінчать дванадцятирічний курс навчання в школі, не враховуючи дошкільного. За десять останніх років з випускних 12-х класів пішли продовжувати навчання та працювати на виробництво 130 юнаків та дівчат, понад 30 з них уже закінчили середні та вищі учбові заклади, або закінчують їх.

Успішно навчаються діти цього року. Невстигаючих у першому півріччі не було. Майже половина учнів вчаться тільки на «4» та «5», або на «відмінно».

Успішному навчанню учнів сприяє міцна матеріально-технічна база школи. Тут є все необхідне для продуктивного навчання. Класи оснащені необхідною кількістю сучасної сурдотехніки, кіноапаратами тощо. Заняття з дітьми ведуть висококваліфіковані вчителі та вихователі, які спрямовують свої зусилля на те, щоб кожен випускник залишав школу з глибокими знаннями. Крім того, величезну увагу вони приділяють розвитку в дітей слуху і мови.

Багато теплих слів сказав Кузьма Олексійович на адресу ЦП УТОГ і, зокрема, присутнім на вечорі голові президії ЦП УТОГ Антону Хомичу Семку та заступнику голови президії Центрального правління УТОГ Марії Іонівні Неплюй, які допомогли збудувати школу і тепер сприяють посиленню її матеріально-технічної бази.

— Величезні кошти вклало ЦП УТОГ у будівництво нової школи, — говорить Кузьма Олексійович. — Міністерству освіти УРСР було передано 700 тисяч карбованців у фонд будівництва шкіл-інтернатів для глухих дітей. Близько половини цих коштів пішло на будівництво нашої школи.

На вечорі виступив і голова президії ЦП УТОГ А. Х. Семко, який запевнив присутніх, що і надалі ЦП УТОГ надаватиме всіляку до-

помогу школам-інтернатам для глухих дітей. Можливості для цього є. Підприємства УТОГ, на яких трудяться близько 70 процентів членів УТОГ, щороку одержують 15-16 мільйонів карбованців прибутків. Ці кошти йдуть і йтимуть на будівництво та зміцнення матеріально-технічної бази шкіл, піонерських таборів, житлових будинків, будинків культури, будинків відпочинку для глухих трудівників тощо.

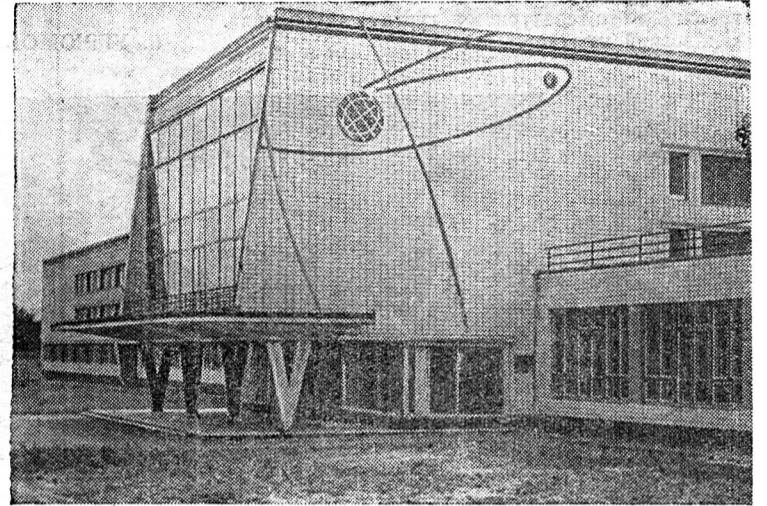
Голова ЦП УТОГ висловив впевненість у тому, що Київська шко-

ла-інтернат № 6 для глухих дітей готує добру молоду зміну для наших підприємств.

Діти з захопленням слухали її розповідь. Тим більше, що тут на вечорі були якраз ті, про кого йшла мова...

...Вже почався концерт учнівської художньої самодіяльності. Тут же виступають і колишні випускники школи, а зараз артисти театру міміки й жести «Райдуга». Але ось видалась хвилинка — пустує сцена актового залу, і відразу ж бачиш, як дітлахи, схвилювані й притихлі, з гордістю спостерігають за гостями. Бачиш в їх очах оту дитячу заздрість і захоплення, симпатію до людей праці, бажання своїм навчанням, всім своїм життям заслужити повагу і шану, яку заслужили ці люди, випускники їх школи, стати їх гідною зміною.

А. БАРТКО.  
На фото: київська школа-інтернат для глухих дітей.



ла-інтернат № 6 для глухих дітей готує добру молоду зміну для наших підприємств.

На закінчення свого виступу Антон Хомич назвав імена численних передовиків виробництва, які трудяться на підприємствах системи УТОГ м. Києва. Багато з тих, кого він називав, були тут же, в актовому залі. А їх портрети були на щойно виготовленому стенді «Вони звеличують нашу школу».

Передовики виробництва, колишні випускники школи розповіли дітям про свої успіхи і про шляхи їх досягнення, згадали імена вчителів, які колись їх вчили.

Хвилюючими були виступи гостей. Особливо вчительки Р. О. Овдієнко — нині пенсіонерки, колишніх випускників: Л. Пакліної — студентки стаціонару Київського політехнічного інституту, С. Марченко — ударниці комуністичної праці, друкарки Київського УВП-3.

## ПОШУКИ ТРИВАЮТЬ

Активну участь у піднесенні ефективності громадського виробництва беруть раціоналізатори та винахідники Садгірського УВП. Про це яскраво говорять такі факти.

Якщо, наприклад, у 1970 році економічний ефект від впровадження раціоналізаторських пропозицій становив три тисячі карбованців, то в 1971 році ця цифра зросла до 9 тисяч карбованців. За порівняльний період збільшилась також кількість раціоналізаторів з 11 до 21 чоловіка.

Робота з раціоналізаторами постійно знаходиться в полі зору адміністрації підприємства. Для допомоги шукачам прогресу в оформленні та впровадженні раціоналізаторських пропозицій з числа інженерно-

технічних працівників за кожною виробничою дільницею закріплено консультантів.

Для активізації творчої думки на підприємстві проводиться конкурс на кращу раціоналізаторську пропозицію. Крім цього, на УВП розроблено положення «Про кращого раціоналізатора підприємства». На підставі згаданого положення за підсумками кожного кварталу кращому раціоналізаторові вручається грамота і грошова премія.

Найкращими раціоналізаторами підприємства за минулий рік стали токарь відділу головного механіка І. Д. Гатнянський, та помічник майстра плетільного цеху Г. Н. Примаков.

Токарь І. Д. Гатнянський за минулий 1971 рік подав сім пропозицій. Одна з них — виготовлення крючка на намотувальному автоматі УАП-300, дала можливість різко ліквідувати простої як намотувального, так і плетільного обладнання.

Помічник майстра Г. Н. Примаков вніс дві пропозиції. Його пристосування для ліквідації спуску нитки при перемотуванні капронової волосини, поліпшило якість намотки і скоротило втрати сировини.

Вступивши в другий рік дев'ятої п'ятирічки, Садгірські раціоналізатори розгорнули пошуки розв'язання «вузликів» виробничих місць, щоб збільшити випуск продукції і підвищити її якість.

Г. ЛІЩИНА.



Н. АКЦИОК.

Полтавська обл.

5 лютого 1972 р.

## ЙОГО ШАНУЄ КОЛЕКТИВ

Відтоді, як шістнадцятирічний Іван Шокун переступив поріг Чернівецького УВП, минуло понад чверть століття.

Ішов другий повоєнний рік. Підприємство, як кажуть, тільки ставало на ноги. В хлопця не було ніякого фаху, і він почав працювати різноробочим.

Минав час. З кожним роком підприємство росло, розширялося, а його трудівник І. Шокун все глибше приглядався до виробничих процесів на різних дільницях. Найближче припала йому до серця робота на фарбувальній дільниці. Адміністрація УВП задовольнила його прохання.

Так Іван Шокун почав працювати каландрувальником. Роботящий і кмітливий, він швидко опанував обраним фахом, і незабаром став справжнім майстром своєї справи.

Здається, нескладні обов'язки в каландрувальника — стій і спостерігай за роботою машини. Вийшов один сувій, заряджай другий. Але І. Шокун собі цього не дозволяє. Він добре знає, що від того, як опрацює трикотажне полотно, — як пропасує його, як стабілізує ширину і розправить

перекоси, у великій мірі залежить зовнішній вигляд майбутніх швейних виробів. І тому пильно слідкує за технологічним процесом обробки полотна.



На фото: І. К. Шокун.

Маючи великий досвід практичної роботи на каландрі, Іван Корнійович охоче передає його своїм товаришам по роботі. Робітничу честь для нього понад усе.

Нелегким видався минулий рік для колективу Чернівецького УВП. В зв'язку з переїздом підприємства в новоспоруджене приміщення, в роботі в'язального цеху траплялися незначні перебої, але трудівники швейного цеху не відчували цього в своїй роботі. Іван Шокун працював у ті дні, не рахуючись з часом. І в тому, що підприємство на десять днів раніше стоюк завершило річний план по випуску продукції, є, безумовно, і його вагомий трудовий внесок.

За високі виробничі показники, досягнуті в змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, І. К. Шокуна нагороджено ювілейною медаллю.

На Чернівецькому УВП широко розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки. В перших його рядах іде і ударник комуністичної праці Іван Корнійович Шокун.

П. БУКОВИНСЬКИЙ.

## Дамо більше продукції

Минув перший місяць другого року п'ятирічки. Ударно потрудилася наша швейна бригада, до складу якої входять 28 чоловік.

Виробничий план пошиття робочого одягу колектив виконав на 101 процент і видав продукцію тільки високої якості. Вагомий трудовий внесок у це досягнення зробили швей Тетяна Кулінич, Марія Черевко, Світлана Козаченко, Людмила Чорна, Раїса Шибко та інші. Норми виробітку вони в середньому виконують на 115—120 процентів.

Запорука успіху нашого невеликого колективу — в дружбі, згуртованості. Якщо хтось з робітниць захворіє, наші швей, більшість з яких володіє двома суміжними професіями, працюють так, щоб її відсутність не давала себе взнаки.

Темпи випуску продукції, взяті нашим колективом у січні, ми постараємося не тільки закріпити, але й підвищити, щоб дати ще більше добротного спецодягу.

Л. ДУДКІНА,  
швея Дніпропетровського УВП,  
майстер «Золоті руки».

## КРАЩИЙ БОНДАР

Миколу Макаровича Минця з села Котельви, що на Полтавщині, добре знають і шанують у Зінківському мікрорайоні УТОГ. Його ім'я не сходить з Дошки пошани. Декілька разів він був делегатом обласної кон-

ференції передовиків промисловості і сільського господарства.

Розгорнувши соціалістичне змагання на честь 50-річчя з дня утворення Союзу РСР, Микола Макарович систематично виконує виробничі норми на 130—140 процентів. А бувають дні, коли завдяки уцілювальному виробничого процесу, він дає за зміну по дві норми виробітку.

На підприємстві Микола Минець прийшов п'ятнадцятирічним юнаком і ось уже 27 років працює в одному цеху. Ветерана виробництва шанують і поважають за працьовитість. Свої виробничі Микола Макарович здає з першого пред'явлення.

П'ять років тому Миколі Макаровичу було присвоєно високе звання ударника комуністичної праці, і він високо несе його. На підприємстві йому, одному з перших, було вручено трудову відзна-

ку — значок «Відмінник соціалістичного змагання УРСР».

— Чесний, сумлінний, працюючий, активний в громадському житті, — так говорить про нього директор промкомбінату тов. Животовський, — таких би нам побільше.

Свої знання і майстерність Микола Макарович охоче передає молоді. За час роботи на підприємстві він багатьох юнаків навчив бондарної справи.

На підприємстві М. М. Минець користується великим авторитетом і пошаною. Нещодавно він відвідував новосілля в новоспорудженому будинку.

Діжечки з його рук, мов іграшки, і блискучі, і клепки одна в одну, аж блищать. Він справді майстер своєї справи.

Н. АКЦИОК.

Полтавська обл.

## В Палаці культури

В Київському Палаці культури імені А. В. Луначарського відбулись збори відвідувачів-членів УТОГ.

З доповіддю про роботу Палацу культури в минулому році і про завдання, які стоять перед ним в поточному році, виступив директор Палацу культури Сергій Миколайович Губкін.

Розповідаючи присутнім про різноманітні форми культурно-освітньої роботи, які вже здобули широку популярність у відвідувачів Палацу культури, про спортивну роботу й художню самодіяльність, доповідач відзначив зростаюче по-жвавлення в клубах за інтересами, особливо в клубі «Обрій», а також в літературному гуртку «Київський каштан».

Однак С. М. Губкін вказав і на той факт, що надалі треба ширше залучати молодь до культурно-масової та гурткової роботи.

Цю ж думку висловили й інші члени УТОГ, присутні на зборах. Виступаючи, вони вносили конкретні пропозиції, спрямовані на подальше поліпшення всієї культурно-освітньої роботи в столичному Палаці культури. Зокрема, вказували на необхідність поліпшення кінообслуговування, придбання в Москві спеціального апарату для демонстрування фільмів з субтитрами.

На зборах обрано нову Раду Палацу культури і редколегію стійної газети «За комуністичне виховання».

В. УГРЮМОВ.



Сцена із п'єси «Тоді в Севільї» в постановці Народного самодіяльного театру.

## ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ

Як тільки над містом починають спадати вечірні сутінки; вікна будинку № 50, що по проспекту Кірова, спалахують великими яскравими вогнями. Це Дніпропетровський Будинок культури глухих.

Від тролейбусної зупинки поодинокі, а то й цілими групами до будинку культури починають сходиться відвідувачі. Сьогодні тут має відбутися заняття університету для батьків. Тема заняття — диспут: «Чи є друзі у ваших дітей?»...

...На відміну від деяких культурно-освітніх закладів Товариства, де масово-політична робота зводиться до проведення політінформацій та демонстрування кінофільмів, у Дніпропетровському Будинку культури подбали про її урізноманітнення форм і методів.

В плані роботи цього культурно-освітнього закладу значне місце відведено діяльності тематичних лекторіїв, клубів за інтересами.

## Цінні бандеролі

Наближається знаменна дата — 50 років з дня утворення СРСР. У дні підготовки до великого свята у членів УТОГ Дніпропетровщини зростає інтерес до знань про життя глухих трудівників в інших братніх союзних республіках. Саме тому наш облівідділ розіслав листи у ЦП товариств всіх союзних республік з проханням написати нам про життя глухих в цих республіках.

Перші відповіді — листи-бандеролі порадували нас. З Центрального правління Білоруського товариства глухих ми одержали книгу «В єдиному строю», видану ЦП БілТОГ, та ілюстровану брошуру «Сторінки історії Білоруського товариства глухих».

Одержали ми і книгу про життя членів Казахського товариства глухих за редакцією голови ЦП О. Е. Елюбаєва.

В свою чергу, нашим товаришам ми надіслали по примірнику книги «В єдиному строю» про життя членів УТОГ та по примірнику книги про наше чудове місто на Дніпрі.

П. ДЕСЯТСЬКА,  
інструктор облівідділу УТОГ.  
м. Дніпропетровськ.

Ці форми роботи передбачають заходи для всіх категорій відвідувачів і користуються великим успіхом.

Так, для слухачів «Університету культури» в минулому році поряд з лекціями на актуальні громадсько-політичні теми, проведено диспут: «В людині все повинно бути прекрасним», тематичний вечір «В кожне серце — іскру прекрасного», а також усномімічний журнал «Красу — в наше життя».

Розгорнувши підготовку до 50-річчя з дня утворення Союзу РСР, рада університету культури намітила провести цикл лекцій, присвячених братнім республікам. Після кожного такого заняття університету демонструватимуться документальні кінострічки з життя братніх республік.

Людно буває в залі і на заняттях лекторію «Світгляд». За останній час члени УТОГ обласного центру прослухали тут лекції: «Основи законодавства про працю», «Нове в системі планування та економічного стимулювання», «Сім'я і шлюб у нашому суспільстві», «Про американський спосіб життя» та інші.

При обласному будинку культури працюють також клуби «Юність», «Катюша» — для дівчат, та «Клуб пенсіонерів».

Б. ПЕТРЕНКО.

## Скористайтеся цією порадою

Свіжі квіти і Мурманськ... Запевняємо, що такі Свіжі, пахучі і в целофані.

Для цього досить у будь-якому відділенні зв'язку м. Києва з'ясувати адресу (місто), куди ви бажаєте надіслати подарунок. Потім, якщо телеграфом, занотувати переказ-замовлення або поштовий переказ-замовлення з позначкою «подарунковий», де ви обов'язково визначаєте, на яку суму бажаєте зробити подарунок. І останнє: погодити день вручення.

Секрет полягає у тому: наші Федоренки отримали подарунок

## Поетична сторінка дружби

Шанувальники поетичного слова одержали випущену видавництвом «Дніпро» двотомну антологію білоруської радянської поезії в перекладі на українську мову.

Представлена у виданні творчість майже ста поетів, від старійшин до представників молодшої генерації. У віршах постає осяяна Великим Жовтнем щаслива доля братнього народу, який «з новою піснею» впевнено йде у майбуття.

В кінці кожного тому вміщено короткі довідки про поетів, твори яких надруковані в перекладах Максима Рильського, Володимира Сосюра, Миколи Терещенка, Дмитра Павличка, Борислава Степанюка, Дмитра Білоуса та інших українських письменників.

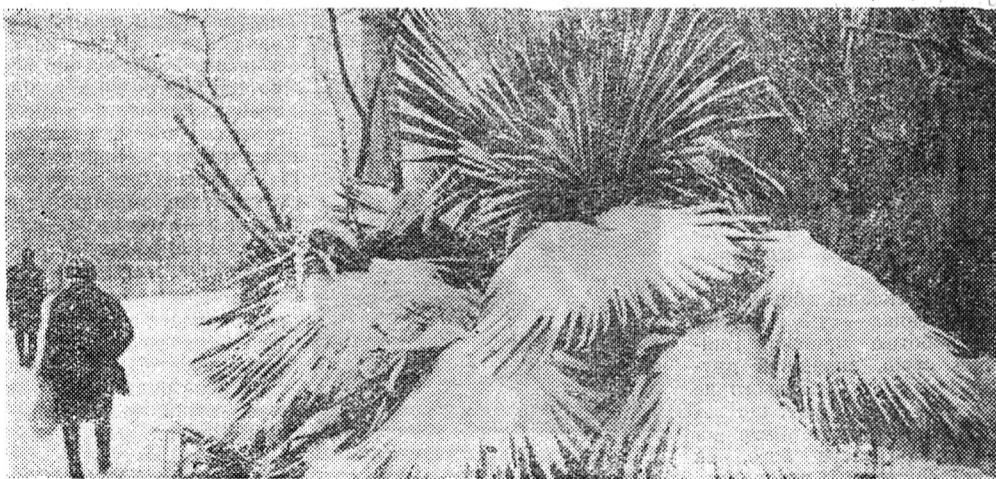
## ТУРНИР РАКЕТОК

Перший у спортивному календарі 1972 року чемпіонат республіки фінішував минулої суботи на критих тенісних кортах Центрального стадіону Києва. Відкрита першість України дала змогу нашим майстрам ракетки поміряться силами з відомими тенісистами Москви, Ленінграда, Тбілісі, Таліна, Ростова.

Такі турніри, звичайно, характеризуються широкою географією учасників, а тимчасом серед переможців переважали вихованці одного товариства — «Динамо». Його представник киянин Олександр Єгоров виграв фінал одиночного чоловічого розряду у львівського однолюбника Яноша Чорби. Третім у цій категорії був таллінський динамівець Петер Ламп. Серед жінок в одиночному розряді на всі сходинок п'єдесталу пошани піднялись динамівки — москвичка Марина Чувіріна, киянки Галина Бакшеева і Людмила Петрова.

У фіналі парного чоловічого розряду П. Ламп і О. Пальман переграла дует у складі О. Єгорова — В. Петрова. Серед жіночих пар найсильнішими були москвички М. Чувіріна та армійська тенісистка О. Гранатурова. Змішана пара Г. Бакшеева і В. Петров у двох сетах у фіналі перемогли таллінців Г. Зінкевич і П. Лампа.

Відкритий турнір став хорошою підготовкою наших тенісистів до наступних всесоюзних змагань.



Зима в Ялті.

Фотоєтюд Р. СКОВОРОДНИКОВА.

## КРАСА РУКОТВОРНА

Тепла ватяна ковдра пухнатою хмаринкою лягла на робочий стіл Любові Іванівни Таранець. Вправні руки швидко прокладають стьобок за стьобком — жінка вишиває по ковдрі візерунки.

Уже не злічити добротних ковдр, що їх виготовили руки вишивальниці за сімнадцять років.

— Спочатку важко було, — пригадує Любов Іванівна, — думала, що за зміну не встигну жодної ковдри вишити. А далі — нічого, навчилася.

Кожного дня жінку нестримно манить до себе гомінкий ритм цеху, з його клопотою, радіощами колективних вдач... І вже ніби самі несуть її ноги до проходної знайомого будинку № 115 по вулиці Радянській в місті Лубнах на Полтавщині, на якому вивіска: «учбово-виробниче підприємство».

Любить свою професію, душу вкладає в кожен виріб. Тож і виходять ковдри з її рук, як ляльки. За ове старання, сумлінність і відзначена вона урядовою нагородою.

На фото: ударниця комуністичної праці Л. Таранець.

Фото М. МАРТИНОВА.



## Активно й організовано

На високому рівні пройшла звітно-виборна кампанія в первинних організаціях Стрийського мікрорайонного відділу УТОГ.

Особливо активно й організовано пройшли збори в селі Гірне. Члени Товариства Федір Лецюк, Марія Залішук та інші у своїх виступах розповіли про трудові досягнення в минулому році, про виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на 1972 рік.

На зборах в с. Верхнє Синьовидне члени УТОГ Марія Кондратишина, Марія Абрамсе та інші зупинилися в своїх виступах на во-

ліпшенні побутових умов глухих трудівників, ознайомили присутніх з соціалістичними зобов'язаннями, взятими на честь 50-річчя з дня утворення Союзу Радянських Соціалістичних республік.

Головами первинних організацій УТОГ села Гірне знову обрано М. Нагірну, Верхнього Синьовидного — Г. Заревич.

Організовано й на високому рівні пройшли також збори в комбінатній групі Стрийського гумовозуттєвого комбінату.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Львівська обл.

## ЩАСЛИВИЙ

Вкотилося до хати сонечко на маленьких ніжках, тріснуло біленькими кісками, вместилося мені на коліна. Зазирає у вічі, сміється.

І ти посміхаєшся нам, а в очах біль... Тому, що не чую я щебету цього синьбоого пташенятя, як не почув вперше сказаного слова — татку! Не чую...

Та я знаю: у нашої доні сонячний голосочок. Він наповнив світлом наш дім і наше життя. А твій голос — теплий. Сказала: люблю... — і зігріла назавжди, і світ одразу став затишним і прекрасним. А ще пам'ятаю добрий материн голос.

Я не чую — я відчуваю! Не плач. Я щасливий!..

м. Ровно

О. СТАДИЧУК.

## ЗИМОВЕ

Сніжинки падають, сніжинки падають  
На землю вечір тихо осіда.  
Для мене віє тихою відрадою  
Твоїх очей посмішка молоді.  
Я п'ю її і випити не в силі,  
Своїх очей не можу відвести.  
Вона така в зимовий вечір мила  
В ній стільки чарів, як і простоти.  
А ще, коли візьмеш на руки сина,

Мені стократ милішою стаєш,  
А за тобою рідна Батьківщина  
Снігами білими полинула

в безмеж.  
Отак в душі мрій любов безкрая —  
Ті ні кінця, ні краю не знайти.

Синю до мене руки простягає  
І радісно йому сміється ти.

Ф. САВЕНКО.

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: 252005 м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зак. 185—5000. 72 р.